

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2024/825,

annettu 28 päivänä helmikuuta 2024,

direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja parantamalla tiedottamista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jotta voidaan edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, joka perustuu kuluttajansuojan ja ympäristön-suojelun korkeaan tasoon, sekä edetä vihreän siirtymän toteuttamisessa, on olennaisen tärkeää, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä ja siten edistää kestävämpiä kulutustottumuksia. Tämä merkitsee sitä, että elinkeinonharjoittajien vastuulla on antaa selkeitä, merkityksellisiä ja luotettavia tietoja. Siksi unionin kuluttajalainsäädäntöön olisi sisällytettävä erityisiä sääntöjä, joilla torjutaan sopimattomia kaupallisia menettelyjä, jotka johtavat kuluttajia harhaan ja estävät heitä tekemästä kestäviä kulutusvalintoja, kuten tavaroiden ennenaikaiseen vanhenemiseen liittyviä menettelyjä, harhaanjohtavia ympäristöväittämiä, jäljempänä 'viherpesu', harhaanjohtavia tietoja tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien yritysten yhteiskuntaan liittyvistä ominaisuuksista tai läpinäkymättömiä ja epäuskottavia kestävyysmerkintöjä. Kyseiset säännöt antavat toimivaltaisille kansallisille elimille mahdollisuuden puuttua tehokkaasti tällaisiin menettelyihin. Kun varmistetaan, että ympäristöväittämät ovat oikeudenmukaisia, ymmärrettäviä ja luotettavia, elinkeinonharjoittajilla on tasapuoliset toimintaedellytykset ja kuluttajat voivat valita tuotteita, jotka ovat ympäristön kannalta aidosti parempia kuin kilpailevat tuotteet. Tämä edistää kilpailua ja johtaa ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden kehittämiseen ja vähentää siten kielteisiä ympäristövaikutuksia.
- (2) Kyseiset uudet säännöt olisi otettava käyttöön muuttamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY ⁽³⁾ 6 ja 7 artiklaa, jotka koskevat tapauskohtaisen arvioinnin perusteella harhaanjohtavina ja siten kiellettyinä pidettäviä kaupallisia menettelyjä, ja muuttamalla direktiivin 2005/29/EY liitettä I lisäämällä siihen tiettyjä harhaanjohtavia menettelyjä, joita pidetään kaikissa olosuhteissa sopimattomina ja siten kiellettyinä. Kuten direktiivissä 2005/29/EY jo säädetään, kaupallista menettelyä olisi edelleen oltava mahdollista pitää sopimattomana mainitun direktiivin 5–9 artiklan perusteella, vaikka kyseistä menettelyä ei ole listattu sopimattomana kaupallisena menettelynä direktiivin 2005/29/EY liitteessä I.
- (3) Jotta kuluttajille annettaisiin mahdollisuus tehdä paremmin tietoon perustuvia päätöksiä ja jotta voitaisiin siten edistää kestävämpien tavaroiden kysyntää ja tarjontaa, kuluttajia ei saisi johtaa tuotteen yleisen esitystavan välityksellä harhaan tuotteen ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvistä ominaisuuksista tai kiertotalousnäkökohdista, kuten kestävydestä, korjattavuudesta tai kierrätettävyydestä. Direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 1 kohtaa olisi siksi

⁽¹⁾ EUVL C 443, 22.11.2022, s. 75.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. tammikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. helmikuuta 2024.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

muutettava lisäämällä ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvät ominaisuudet ja kiertotalousnäkökohdat tuotteen niiden pääominaisuuksien luetteloon, joiden osalta elinkeinonharjoittajan menettelyjä voidaan pitää harhaanjohtavina tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Elinkeinonharjoittajien antamat tiedot tuotteen yhteiskuntaan liittyvistä ominaisuuksista koko sen arvoketjussa voivat liittyä esimerkiksi käytetyn työvoiman työolojen laatuun ja oikeudenmukaisuuteen, kuten riittäviin palkkoihin, sosiaaliseen suojeluun, työympäristön turvallisuuteen ja työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun. Tällaiset tiedot voivat myös liittyä ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, kaikkien yhdenvertaiseen kohteluun ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvo, osallisuus ja monimuotoisuus, sekä osallistumiseen sosiaalisiin aloitteisiin tai eettisiin sitoumuksiin, kuten eläinten hyvinvointiin. Tuotteen ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvät ominaisuudet voidaan ymmärtää laajasti siten, että ne kattavat tuotteen ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvät näkökohdat, vaikutuksen ja suorituskyvyn.

- (4) Ympäristöväättämät, erityisesti ilmastoa koskevat väittämät, liittyvät yhä useammin tulevaan suorituskykyyn siten, että tiettyyn päivämäärään mennessä saavutettaisiin hiili- tai ilmastoneutraalius tai vastaava tavoite. Tällaisilla väittämällä elinkeinonharjoittajat luovat vaikutelman, että kuluttajat edistäisivät vähähiilistä taloutta ostamalla niiden tuotteita. Tällaisten väittämien oikeudenmukaisuuden ja uskottavuuden varmistamiseksi direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohtaa olisi muutettava siten, että tällaiset väittämät kielletään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen, jos niiden tukena ei ole selkeitä, objektiivisia ja julkisesti saatavilla sekä todennettavissa olevia elinkeinonharjoittajan antamia sitoumuksia ja tavoitteita, jotka esitetään yksityiskohtaisessa ja realistisessa täytäntöönpanosuunnitelmassa, josta käy ilmi, miten kyseiset sitoumukset ja tavoitteet saavutetaan, ja jossa osoitetaan resursseja tätä varten. Kyseisen täytäntöönpanosuunnitelman olisi sisällettävä tarvittaessa ja unionin oikeuden mukaisesti kaikki sitoumusten täyttämiseksi tarvittavat asiaankuuluvat osatekijät, kuten talousarviovarat ja teknologiset kehitysasteleet. Tällaiset väittämät olisi myös todennutettava ulkopuolisella asiantuntijalla, jonka olisi oltava riippumaton elinkeinonharjoittajasta ja eturistiriidaton ja jolla olisi oltava kokemusta ja pätevyyttä ympäristöasioissa ja jonka olisi voitava seurata säännöllisesti elinkeinonharjoittajan edistymistä sitoumusten ja tavoitteiden, myös niiden saavuttamista koskevien välitavoitteiden, suhteen. Elinkeinonharjoittajien olisi varmistettava, että ulkopuolisen asiantuntijan säännölliset havainnot ovat kuluttajien saatavilla.
- (5) Toinen mahdollisesti harhaanjohtava kaupallinen menettely, joka olisi lisättävä direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin, on sellaisten etujen mainostaminen kuluttajille, jotka ovat merkityksettä eivätkä liity suoraan kyseisen tuotteen tai yrityksen mihinkään ominaisuuteen ja jotka saattaisivat harhauttaa kuluttajia uskomaan, että ne hyödyttävät kuluttajia, ympäristöä tai yhteiskuntaa enemmän kuin samantyyppiset muut tuotteet tai muiden elinkeinonharjoittajien yritykset, esimerkiksi väittämällä, että tietty pullotetun veden merkki on gluteeniton tai että paperiarkit eivät sisällä muovia.
- (6) Tuotteiden vertailu ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyen ominaisuuksien tai kiertotalousnäkökohtien, kuten kestävyuden, korjattavuuden tai kierrätettävyyden, perusteella on yhä yleisempi markkinointikeino, joka voi johtaa harhaan kuluttajia, jotka eivät aina pysty arvioimaan kyseisten tietojen luotettavuutta. Sen varmistamiseksi, että tällaiset vertailut eivät johda kuluttajia harhaan, direktiivin 2005/29/EY 7 artiklaa olisi muutettava siten, että elinkeinonharjoittajien edellytetään antavan kuluttajille tietoja vertailumenetelmästä, vertailtavista tuotteista ja kyseisten tuotteiden toimittajista sekä toimenpiteistä tietojen pitämiseksi ajan tasalla. Tällä olisi varmistettava, että kuluttajat tekevät paremmin perusteltuja kaupallisia ratkaisuja luottaessaan tällaisiin vertailuihin. Olisi varmistettava, että tällaiset vertailut ovat objektiivista erityisesti siten, että verrataan tuotteita, joilla on sama käyttötarkoitus, käytetään yhteistä menetelmää ja yhteisiä oletuksia sekä verrataan vertailtavien tuotteiden olennaisia ja todennettavissa olevia ominaisuuksia.
- (7) Kestävyysmerkinnät voivat liittyä moniin tuotteen, prosessin tai yrityksen ominaisuuksiin, ja on olennaisen tärkeää varmistaa niiden avoimuus ja uskottavuus. Siksi sellaisten kestävyysmerkintöjen esittäminen, jotka eivät perustu sertifiointijärjestelmään tai joita viranomaiset eivät ole vahvistaneet, olisi kiellettävä sisällyttämällä tällaiset menettelyt direktiivin 2005/29/EY liitteen I luetteloon. Ennen kestävyysmerkinnän esittämistä elinkeinonharjoittajan olisi varmistettava, että sertifiointijärjestelmän julkisesti saatavilla olevien ehtojen mukaan se täyttää avoimuutta ja uskottavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien järjestelmän vaatimusten noudattamisen objektiivinen seuranta. Tällaisen seurannan toteuttajana olisi oltava kolmas osapuoli, jonka pätevyys ja riippumattomuus sekä järjestelmän omistajasta että elinkeinonharjoittajasta on varmistettu kansainvälisten, unionin tai kansallisten standardien ja menettelyjen perusteella, esimerkiksi osoittamalla, että se noudattaa asiaankuuluvia kansainvälisiä standardeja, kuten ISO-standardia 17065 "Vaatimustenmukaisuuden arviointi – Vaatimukset

tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille”, tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ⁽⁴⁾ säädettyjen mekanismien avulla. Kestävyyserkintöjen esittäminen on edelleen mahdollista ilman sertifiointijärjestelmää, kun tällaiset merkinnät ovat viranomaisen vahvistamia tai kun käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 ⁽⁵⁾ 35 artiklan mukaisia elintarvikkeiden täydentäviä ilmaisu- ja esillepanomuotoja.

Esimerkkejä viranomaisten vahvistamista kestävyyserkinnöistä ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1221/2009 ⁽⁶⁾ tai (EY) N:o 66/2010 ⁽⁷⁾ vaatimusten noudattamisen johdosta myönnettävät logot. Joitakin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2436 ⁽⁸⁾ 27 artiklassa määriteltyjä tarkastusmerkkejä voidaan käyttää myös kestävyyserkintöinä, jos niillä edistetään tuotteen, prosessin tai yrityksen myyntiä viittaamalla esimerkiksi sen ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyviin ominaisuuksiin tai molempiin. Elinkeinonharjoittajien olisi voitava esittää tällaisia tarkastusmerkkejä ainoastaan, jos ne ovat viranomaisten vahvistamia tai perustuvat sertifiointijärjestelmään. Kyseisellä säännöllä täydennetään direktiivin 2005/29/EY liitteessä I olevaa 4 kohtaa, jossa kielletään sellaisen perättömän väitteen esittäminen, että julkinen tai yksityinen elin olisi hyväksynyt tai sallinut elinkeinonharjoittajan toiminnan, tämän kaupalliset menettelyt tai tuotteen tai antanut tälle luvan, tai tällaisen väitteen esittäminen noudattamatta hyväksymiseen, sallimiseen tai luvan antamiseen liittyviä ehtoja. Vihreitä ja kestäviä joukkolainoja koskevien vapaaehtoisten markkinapohjaisten standardien ja vapaaehtoisten julkisten standardien kohteena eivät ole ensisijaisesti yksityisyysoittajat, ja niihin sovelletaan erillistä lainsäädäntöä. Näistä syistä kyseisiä standardeja ei pitäisi katsoa tämän direktiivin mukaisiksi kestävyyserkinnöiksi. On tärkeää, että viranomaiset edistävät mahdollisuuksien mukaan ja unionin oikeuden mukaisesti toimenpiteitä, joilla helpotetaan pienten ja keskisuurten yritysten mahdollisuuksia käyttää kestävyyserkintöjä.

- (8) Jos kestävyyserkinnän esittämiseen liittyy kaupallista viestintää, joka antaa ymmärtää tai luo vaikutelman, että tuotteella on myönteisiä vaikutuksia tai ei ole lainkaan vaikutuksia ympäristöön tai että se vahingoittaa ympäristöä vähemmän kuin kilpailevat tuotteet, kyseisen kestävyyserkinnän olisi myös katsottava muodostavan ympäristövaihtämisen.
- (9) Direktiivin 2005/29/EY liitettä I olisi muutettava myös siten, että kielletään yleisen ympäristövaihtämisen esittäminen ilman tunnustettua erinomaista ympäristönsuojelullista tasoa, joka on merkityksellinen väittämän kannalta. Esimerkkejä yleisistä ympäristövaihtamista ovat muun muassa ilmaukset ”ympäristöystävällinen”, ”ympäristöä säästävä”, ”vihreä”, ”luontoystävällinen”, ”ekologinen”, ”ympäristöä kunnioittava”, ”ilmastoystävällinen”, ”lempeä ympäristölle”, ”hiilistävällinen”, ”energiatehokas”, ”biohajoava”, ”biopohjainen” tai vastaavat ilmaukset, jotka antavat ymmärtää tai luovat vaikutelman, että ympäristönsuojelullinen taso on erinomainen. Tällaiset yleiset ympäristövaihtamat olisi kiellettävä, jos tunnustettua erinomaista ympäristönsuojelullista tasoa ei voida osoittaa. Jos ympäristövaihtämä eritellään selvästi ja helposti havaittavasti samassa välineessä, kuten samassa mainoksessa, tuotteen pakkauksessa tai verkkokaupassa, sitä ei pidetä yleisenä ympäristövaihtämänä. Esimerkiksi väittämä ”ympäristöystävällinen pakkaus” olisi yleinen väittämä, mutta väittämä, jonka mukaan ”100 prosenttia tämän pakkauksen tuottamiseen käytetystä energiasta saadaan uusiutuvista lähteistä”, olisi täsmällinen väittämä, joka ei kuuluisi tämän kiellon soveltamisalaan, kuitenkin siten, että kyseisiin täsmällisiin väittämiin sovellettaisiin edelleen direktiivin 2005/29/EY muita säännöksiä. Lisäksi kirjallisessa muodossa tai suullisesti esitetty väittämä, johon on yhdistetty epäsuoria väittämiä, kuten värejä tai kuvia, voisi muodostaa yleisen ympäristövaihtämisen.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2436, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 1).

- (10) Tunnustettu erinomainen ympäristönsuojelullinen taso voidaan osoittaa noudattamalla asetusta (EY) N:o 66/2010 tai jäsenvaltioiden virallisesti tunnustettuja EN ISO 14024 -ympäristömerkkijärjestelmiä tai vastaamalla tietyn ympäristöön liittyvän ominaisuuden osalta parasta ympäristönsuojelullista tasoa muun sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369⁽⁹⁾ mukaista luokkaa A. Kyseisen tunnustetun erinomaisen ympäristönsuojelullisen tason olisi oltava koko väittämän kannalta merkityksellinen. Esimerkiksi yleinen ympäristöväittäjä, kuten "energiatehokas", voitaisiin esittää tunnustetun erinomaisen ympäristönsuojelullisen tason perusteella asetuksen (EU) 2017/1369 mukaisesti. Sitä vastoin yleistä ympäristöväittäjää, kuten "biohajoava", ei voitaisiin esittää tunnustetun erinomaisen ympäristönsuojelullisen tason perusteella asetuksen (EY) N:o 66/2010 mukaisesti, mikäli kyseiseen tuotteeseen liittyvissä EU-ympäristömerkin myöntämisperusteissa ei ole biohajoavuutta koskevia vaatimuksia. Elinkeinonharjoittajan ei myöskään pitäisi esittää yleistä väittäjää, kuten "tiedostava", "kestävä" tai "vastuullinen", joka perustuu yksinomaan tunnustettuun erinomaiseen ympäristönsuojelulliseen tasoon, koska tällaiset väittämät liittyvät ympäristöön liittyvän ominaisuuden lisäksi muihin ominaisuuksiin, kuten yhteiskuntaan liittyviin ominaisuuksiin.
- (11) Yksi harhaanjohtava kaupallinen menettely, joka olisi kiellettävä kaikissa olosuhteissa ja lisättävä näin ollen direktiivin 2005/29/EY liitteen I luetteloon, on koko tuotetta tai elinkeinonharjoittajan koko yritystä koskevan ympäristöväittämän esittäminen silloin, kun se tosiasiallisesti koskee vain tuotteen tiettyä osaa tai elinkeinonharjoittajan yrityksen tiettyä toimintaa, joka ei edusta koko yritystä. Kyseistä kieltä sovellettaisiin esimerkiksi silloin, jos tuotetta markkinoidaan "kierrätysmateriaalista valmistettuna" ja annetaan vaikutelma, että koko tuote olisi valmistettu kierrätysmateriaalista, vaikka tosiasiallisesti kierrätysmateriaalista on valmistettu vain pakkaus, tai jos elinkeinonharjoittaja antaa sellaisen vaikutelman, että se käyttää ainoastaan uusiutuvia energialähteitä, vaikka tosiasiallisesti useissa elinkeinonharjoittajan toimitiloissa käytettäisiin edelleen fossiilisia polttoaineita. Tämän mukaisesti kieltä ei saisi esittää elinkeinonharjoittajaa esittämistä koko yritystensä koskevia ympäristöväittäjiä edellyttäen, että kyseiset väittämät ovat täsmällisiä ja todennettavissa ja että niissä ei liioitella ympäristöhyötyä, kuten jälkimmäisen esimerkin tapauksessa siten, että elinkeinonharjoittaja ilmoittaisi fossiilisten polttoaineiden käytön vähenemisestä sen koko yrityksen osalta.
- (12) On erityisen tärkeää kieltää sellaisten kasvihuonekaasupäästöjen kompensointiin perustuvien väittämien esittäminen, joiden mukaan tuotteella, joko tavaramerkillä tai palvelulla, olisi kasvihuonekaasupäästöjen osalta neutraali, tavanomaista vähäisempi tai myönteinen vaikutus ympäristöön. Tällaiset väittämät olisi kiellettävä kaikissa olosuhteissa ja lisättävä direktiivin 2005/29/EY liitteen I luetteloon, koska ne johtavat kuluttajia harhaan saamalla heidät uskomaan, että tällaiset väittämät liittyisivät itse tuotteeseen tai kyseisen tuotteen toimitukseen ja tuotantoon, tai koska ne antavat kuluttajille perättömän vaikutelman siitä, että kyseisen tuotteen kulutuksella ei olisi ympäristövaikutusta. Tällaisia väittäjiä ovat esimerkiksi "ilmastoneutraali", "sertifioitusti hiilidioksidineutraali", "hiilipositiivinen", "nettonollavaikutus", "ilmastokompensoitu", "vähemmän ympäristövaikutuksia" ja "pieni hiilidioksidijalanjälki". Tällaiset väittämät olisi sallittava ainoastaan, jos ne perustuvat kyseisen tuotteen tosiasiallisiin elinkaari-vaikutuksiin eivätkä kasvihuonekaasupäästöjen kompensointiin tuotteen arvoketjun ulkopuolella, koska kyse ei ole samasta asiasta. Tällainen kieltä ei saisi esittää yrityksistä mainostamasta investointejaan ympäristöaloitteisiin, myös päästöhyvityshankkeisiin, kunhan ne antavat tällaiset tiedot tavalla, joka ei ole harhaanjohtava ja joka täyttää unionin oikeudessa asetetut vaatimukset.
- (13) Ympäristöväittäjiä koskevista lisävaatimuksista täytyy säätää unionin erityissääöksillä. Kyseisillä uusilla vaatimuksilla edistetään komission 11 päivänä joulukuuta 2019 vihreän kehityksen ohjelmasta antaman tiedonannon tavoitetta antaa ostajille mahdollisuus tehdä kestävämpiä päätöksiä ja vähentää viherpesun riskiä luotettavien, vertailukelpoisten ja todennettavissa olevien tietojen avulla.
- (14) Tavaroiden markkinointi eri jäsenvaltioissa samanlaisina, vaikka todellisuudessa ne ovat koostumukseltaan tai ominaisuuksiltaan merkittävästi erilaisia, saattaisi johtaa kuluttajia harhaan ja aiheuttaa sen, että he tekevät kaupallisen ratkaisun, jota he eivät olisi muuten tehneet. Tällaisia markkinointikäytäntöjä käsitellään nimenomaisesti direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, joka otettiin käyttöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/2161⁽¹⁰⁾, jota jäsenvaltioiden on pitänyt soveltaa 28 päivästä toukokuuta 2022. Komissio antaa vuonna 2024 kertomuksen, jossa se arvioi direktiivin (EU) 2019/2161 soveltamista, myös direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohdan c alakohtaa ja sitä, olisiko kyseisiin menettelyihin sovellettava tiukempia vaatimuksia, mukaan lukien niiden kieltäminen liitteessä I. Tässä direktiivissä olevia viherpesuun liittyvien menettelyjen vastaisia uusia säännöksiä olisi sovellettava myös tällaisiin menettelyihin, joissa saman tuotteen versioita markkinoidaan eri jäsenvaltioissa samanlaisina, vaikka ne olisivat direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla merkittävästi erilaisia.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkitä koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2161, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/6/EY, 2005/29/EY sekä 2011/83/EU muuttamisesta unionin kuluttajansuojasääntöjen täytäntöönpanon valvonnan parantamisen ja nykyaikaistamisen osalta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 7).

- (15) Sellaisten vaatimusten, jotka on lailla asetettu kaikille kyseiseen tuoteluokkaan kuuluville tuotteille unionin markkinoilla, myös tuontituotteille, esittäminen elinkeinonharjoittajan tarjouksen erityispiirteenä olisi kiellettävä kaikissa olosuhteissa ja siten lisättävä direktiivin 2005/29/EY liitteen I luetteloon. Tätä kieltä olisi sovellettava esimerkiksi silloin, kun elinkeinonharjoittaja mainostaa tiettyä tuotetta sanomalla, ettei se sisällä tiettyä kemiallista ainetta, vaikka kyseinen aine on jo lailla kielletty kaikkien kyseiseen tuoteluokkaan kuuluvien tuotteiden osalta unionissa. Sitä vastoin kiellon ei pitäisi kattaa kaupallisia menettelyjä, joilla markkinoidaan sitä, että elinkeinonharjoittajat tai tuotteet noudattavat oikeudellisia vaatimuksia, joita sovelletaan ainoastaan joihinkin tuotteisiin mutta ei muihin samaan luokkaan kuuluviin kilpaileviin tuotteisiin unionin markkinoilla, kuten unionin ulkopuolelta peräisin oleviin tuotteisiin. Saattaa olla, että tiettyjen markkinoilla olevien tuotteiden edellytetään täyttävän tietyt lakisääteiset vaatimukset, kun taas muilta samaan tuoteluokkaan kuuluvilta tuotteilta kyseisten vaatimusten täyttämistä ei edellytetä. Esimerkiksi unionin oikeuden mukaisesti kestävästi tuotettujen kalatuotteiden osalta olisi sallittua markkinoida kyseisten, unionin oikeudellisia vaatimuksia noudattavien tuotteiden kestävyyyteen liittyviä ominaisuuksia, jos unionin markkinoilla tarjottavien kolmansista maista peräisin olevien kalatuotteiden ei tarvitse noudattaa kyseisiä unionin oikeudellisia vaatimuksia.
- (16) Kuluttajien hyvinvoinnin parantamiseksi direktiiviin 2005/29/EY tehtävissä muutoksissa olisi käsiteltävä myös useita ennenaikaiseen vanhenemiseen liittyviä menettelyjä, mukaan lukien suunniteltuun ennenaikaiseen vanhenemiseen liittyvät menettelyt, joilla tarkoitetaan kaupallista toimintatapaa, jossa tuotteen käyttöikä suunnitellaan tarkoituksellisesti rajalliseksi, jotta tuote vanhenisi ennenaikaisesti tai lakkaisi toimimasta tietyn ajan kuluttua tai tietyn käyttöasteen saavuttamisen jälkeen. Sellaisten tuotteiden ostaminen, joiden odotetaan kestävän kauemmin kuin ne tosiasiallisesti kestävät, aiheuttaa haittaa kuluttajille. Lisäksi ennenaikaiseen vanhenemiseen liittyvillä menettelyillä on kaiken kaikkiaan kielteinen vaikutus ympäristöön, sillä ne lisäävät jätteen määrää sekä energian ja materiaalien käyttöä. Sen vuoksi ennenaikaiseen vanhenemiseen liittyviä menettelyjä koskeviin tietoihin puuttuminen todennäköisesti vähentäisi jätteen määrää ja edistäisi kestävämpää kulutusta.
- (17) Olisi myös kiellettävä direktiivin 2005/29/EY liitteen I nojalla tietojen pidättäminen kuluttajilta siitä, että ohjelmistopäivitys vaikuttaa kielteisesti digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden toimintaan tai digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen käyttöön. Yleensä ohjelmistopäivitysten kehittämisestä vastaavilla elinkeinonharjoittajilla oletetaan olevan tällaiset tiedot, kun taas muissa tapauksissa elinkeinonharjoittajat voivat turvautua esimerkiksi ohjelmistokehittäjien, toimittajien tai toimivaltaisten kansallisten viranomaisten toimittamiin luotettaviin tietoihin. Esimerkiksi kehottaessaan kuluttajia päivittämään älypuhelimensa käyttöjärjestelmän elinkeinonharjoittaja ei saisi pidättää kuluttajalta tietoa siitä, että tällainen päivitys vaikuttaa kielteisesti älypuhelimien jonkin ominaisuuden toimintaan, esimerkiksi akkuun tai tiettyjen sovellusten suorituskykyyn, tai hidastaa älypuhelimien toimintaa kokonaisuudessaan. Kieltoa olisi sovellettava kaikkiin päivityksiin, myös turva- ja toimivuuspäivityksiin. Päivityksiin, mukaan lukien turvapäivitykset, jotka ovat tarpeen tavaran, digitaalisen sisällön ja digitaalisen palvelun säilyttämiseksi sopimuksenmukaisena, olisi sovellettava myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/770⁽¹⁾ 8 artiklaa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771⁽²⁾ 7 artiklaa. Tämä ei rajoita direktiivin (EU) 2019/770 19 artiklan soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).

- (18) Toisin kuin ohjelmistopäivitykset, jotka ovat turvapäivityksiä, toiminnallisten ominaisuuksien parantamiseen liittyvät päivitykset eivät ole välttämättömiä tuotteen turvallisen käytön kannalta. Sen vuoksi direktiivissä 2005/29/EY olisi kiellettävä ohjelmistopäivityksen esittäminen välttämättömänä tuotteen pitämiseksi sopimuksenmukaisena, jos kyseinen päivitys ainoastaan parantaa toiminnallisia ominaisuuksia.
- (19) Kaupallinen viestintä tavarasta, joka sisältää sen kestävyysrajoittamiseksi käyttöön otetun ominaisuuden, on kuluttajien ja ympäristön kannalta haitallinen kaupallinen menettely, koska se kannustaa myymään tällaisia tavaroita, mikä lisää kuluttajille aiheutuvia kustannuksia ja johtaa resurssien tarpeettomaan käyttöön, jätteen syntyyn ja kasvihuonekaasupäästöihin. Tällainen kaupallinen viestintä olisi siksi kiellettävä, kun elinkeinonharjoittajan saatavilla on tietoa ominaisuudesta ja sen vaikutuksista tavarankestävyyteen. Esimerkkejä tällaisista ominaisuuksista voisivat olla ohjelmisto, joka tietyn ajan kuluttua keskeyttää tavarankäytön tai heikentää sitä, tai laite, joka on suunniteltu vikaantumiseen tietyn ajan kuluttua. Kyseessä voisi olla myös suunnittelu- tai valmistusvirhe, joka johtaa tavarankäytön ennenaikaiseen vikaantumiseen, jos sitä ei korjata, kun tieto ominaisuuden olemassaolosta ja vaikutuksista on tullut elinkeinonharjoittajan saataville, vaikka kyseessä ei olisikaan tätä tarkoitusta varten käyttöön otettu ominaisuus. Kyseisen kiellon yhteydessä kaupallisella viestinnällä tarkoitetaan viestintää, jonka tarkoituksena on edistää suoraan tai välillisesti tavaroiden myyntiä. Tavaroiden valmistus ja asettaminen saataville markkinoilla eivät ole kaupallista viestintää.

Kyseisen kiellon olisi tarkoitus kattaa pääasiassa elinkeinonharjoittajat, jotka ovat myös tavaroiden tuottajia, koska nämä määrittävät tavaroiden kestävyysrajoitukset. Näin ollen silloin, kun tavarankäytön sisällön kestävyysrajoittavan ominaisuuden, kyseisen tavarankäytön tuottajan olisi oletettava yleensä olevan tietoinen kyseisestä ominaisuudesta ja sen vaikutuksesta kyseisen tavarankäytön kestävyyteen. Kyseisen kiellon olisi kuitenkin kohdistuttava sellaisiin elinkeinonharjoittajiin, jotka eivät ole tavarankäytön tuottajia, kuten myyjiin, jos näiden saatavilla on luotettava tietoa ominaisuudesta ja sen vaikutuksista kestävyyteen, kuten toimivaltaisen kansallisen viranomaisen lausunto tai tuottajan toimittamat tiedot. Näin ollen kieltäminen olisi sovellettava heti, kun tällaiset tiedot elinkeinonharjoittajan saatavilla, riippumatta siitä, ovatko kyseiset tiedot tosiasiallisesti elinkeinonharjoittajan tiedossa vai onko tämä tietämätön niistä esimerkiksi siksi, että on jättänyt ne huomiotta. Jotta tällainen kaupallinen menettely voidaan katsoa sopimattomaksi, ei pitäisi olla tarpeen osoittaa, että ominaisuuden tarkoituksena on edistää tavarankäytön korvaamista, vaan riittävää olisi sen osoittaminen, että ominaisuus on otettu käyttöön tavarankäytön kestävyysrajoittamiseksi. Tämä kieltäminen täydentää kuluttajien käytettävissä olevia oikeussuojakeinoja eikä vaikuta niihin tilanteissa, jossa tavarassa on virhe direktiivin (EU) 2019/771 nojalla. Tavaroiden kestävyysrajoittavien ominaisuuksien käyttö olisi erotettava valmistuskäytännöistä, joissa käytetään yleisesti heikkolaatuisia materiaaleja tai prosesseja, mikä johtaa tavaroiden heikkoon kestävyyteen. Heikkolaatuisten materiaalien tai prosessien käytöstä johtuviin tavarankäytön virheisiin olisi edelleen sovellettava direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistettuja tavaroiden sopimuksenmukaisuutta koskevia sääntöjä.

- (20) Yksi menettely, joka olisi kiellettävä direktiivin 2005/29/EY liitteen I nojalla, on menettely, jossa tavaramerkkiä väitetään perättömästi olevan tietty kestävyys käyttöajan tai -asteen osalta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa. Esimerkkinä tästä olisi tilanne, jossa elinkeinonharjoittaja ilmoittaa kuluttajille, että pyykinpesukoneen odotetaan kestävästi kestävän tietyn määrän pesuohjelmia odotetussa tavanomaisessa ohjeiden mukaisessa käytössä, vaikka pyykinpesukoneen tosiasiallinen vaatimusten mukainen käyttö osoittaa, että näin ei ole. Tällaiset väittämät ovat suurelta osin tuottajien esittämiä, koska nämä määrittävät tavaroiden kestävyysrajoitukset. Sen vuoksi elinkeinonharjoittajien, jotka ovat myös tavarankäytön tuottajia, oletetaan yleensä olevan tietoisia tavarankäytön kestävyysrajoituksesta koskevista väittämistä, kun taas muiden elinkeinonharjoittajien, kuten myyjien, olisi turvaututtava niiden saatavilla olevaan luotettavaan tietoon, joka perustuu esimerkiksi toimivaltaisen kansallisen viranomaisen lausuntoon tai tuottajan toimittamiin tietoihin. Satunnaisista valmistusvirheistä johtuviin tavarankäytön virheisiin olisi edelleen sovellettava direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistettuja tavaroiden sopimuksenmukaisuutta koskevia sääntöjä.
- (21) Vastaavasti direktiivin 2005/29/EY liitettä I olisi muutettava myös siten, että kiellään tuotteiden esittäminen korjauskelpoisina, vaikka ne eivät ole korjattavissa.
- (22) Kyseisten kestävyysrajoitusten ja korjattavuuden liittyvien menettelyjen kieltäminen direktiivissä 2005/29/EY tarjoaisi jäsenvaltioiden kuluttajansuojaviranomaisille uuden täytäntöönpanovälineen kuluttajien etujen suojelun parantamiseksi tapauksissa, joissa elinkeinonharjoittajat eivät noudata tuotekohtaisen unionin oikeuden mukaisia tavaroiden kestävyysrajoitusten ja korjattavuutta koskevia vaatimuksia.

- (23) Yksi ennenaikaiseen vanhenemiseen liittyvä menettely, joka olisi kiellettävä ja lisättävä direktiivin 2005/29/EY liitteen I luetteloon, on kuluttajan kannustaminen korvaamaan tuotteen kuluvat osat tai hankkimaan niitä lisää aikaisemmin kuin muutoin olisi teknisistä syistä tarpeen. Tällaiset menettelyt harhauttavat kuluttajan uskomaan, että tavarat eivät enää toimi, ellei niiden kuluvia osia vaihdeta, mikä johtaa kuluttajan ostamaan enemmän kuluvia osia kuin olisi tarpeen. Olisi esimerkiksi kiellettävä menettely, jossa kuluttajaa kehoitetaan tulostimen asetusten avulla korvaamaan tulostimen mustepatruunat ennen kuin ne ovat tosiasiaa tyhjiä, jotta kannustettaisiin ostamaan lisää mustepatruunoita.
- (24) Direktiivin 2005/29/EY liitettä I olisi muutettava myös siten, että kielletään tietojen pidättäminen kuluttajalta siitä, että tavarantoimivuus heikkenee käytettäessä kuluvia osia, varaosia tai tarvikkeita, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut. Esimerkiksi jos tulostin on suunniteltu siten, että sen toimivuus rajoittuu, kun käytetään mustepatruunoita, joita tulostimen alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut, kyseistä tietoa ei saisi salata kuluttajalta, koska tällainen menettely voisi harhauttaa kuluttajan ostamaan vaihtoehtoisen mustepatruunan, jota ei voi käyttää kyseisessä tulostimessa, mikä johtaa tarpeettomiin jätevirtoihin tai aiheuttaa kuluttajalle lisäkustannuksia. Samoin jos älylaite on suunniteltu siten, että sen toimivuus rajoittuu käytettäessä latureita tai varaosia, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut, kyseistä tietoa ei saisi salata kuluttajalta ostohetkellä. Olisi myös kiellettävä kuluttajan harhauttaminen uskomaan, että sellaisten kuluviene osien, varaosien tai tarvikkeiden, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut, käyttäminen heikentäisi tavarantoimivuutta, vaikka näin ei ole. Yleensä elinkeinonharjoittajilla, jotka ovat myös tavaroiden tuottajia, oletetaan olevan kyseiset tiedot, kun taas muiden elinkeinonharjoittajien, kuten myyjien, olisi turvaututtava saatavillaan olevaan luotettavaan tietoon, joka perustuu esimerkiksi toimivaltaisen kansallisen viranomaisen lausuntoon tai tuottajan toimittamiin tietoihin.
- (25) Jotta kuluttajat voisivat tehdä paremmin tietoon perustuvia päätöksiä ja jotta voitaisiin edistää kestävämpien tavaroiden kysyntää ja tarjontaa, tuotteen kestävydestä ja korjattavuudesta olisi annettava kaikenlaisten tavaroiden osalta täsmällisiä tietoja ennen sopimuksen tekemistä. Lisäksi kuluttajille olisi ilmoitettava digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen osalta ajanjakso, jona ilmaisia ohjelmistopäivityksiä on saatavilla. Sen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/83/EU⁽¹³⁾ olisi muutettava, jotta kuluttajille voidaan antaa ennen sopimuksen tekoa tietoja kestävydestä, korjattavuudesta ja päivitysten saatavuudesta. Tiedot olisi annettava kuluttajille selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/882⁽¹⁴⁾ esteettömyysvaatimusten mukaisesti. Velvollisuus antaa nämä tiedot kuluttajille täydentää direktiiveissä (EU) 2019/770 ja (EU) 2019/771 säädettyjä kuluttajien oikeuksia eikä vaikuta niihin.
- (26) Hyvä indikaattori tavarantoimivuudesta on direktiivin (EU) 2019/771 17 artiklassa tarkoitettu tuottajan kaupallinen kestävyystakuu. Tuottajan kaupallinen kestävyystakuu on tuottajan kuluttajalle antama sitoumus tavarantoimivuudesta. Tarkemmin sanoen kyseessä on sitoumus siitä, että tavara säilyttää toiminta- ja suorituskykynsä normaalissa käytössä. Jotta kuluttajia voitaisiin informoida siitä, että tietylle tavaralle tarjotaan kestävyystakuu, tieto kestävyystakuusta olisi annettava kuluttajalle käyttäen yhdenmukaistettua merkintää. Tavarantoimivuuden elinkeinonharjoittajien olisi edellytettävä ilmoittavan kuluttajille tuottajan ilman lisäkustannuksia tarjoaman, koko tavarantoimivuuden kattavan ja yli kahden vuoden pituisen kaupallisen kestävyystakuun olemassaolosta ja kestosta, jos tuottaja asettaa tiedot elinkeinonharjoittajan saataville. Elinkeinonharjoittajaa ei pitäisi vaatia aktiivisesti etsimään tällaisia tietoja tuottajalta hakemalla niitä esimerkiksi tuotekohtaisilta verkkosivustoilta. Jotta kuluttaja ei sekoittaisi toisiinsa kaupallista kestävyystakuuta ja lakisäateistä virhevastuuta, yhdenmukaistetussa merkinnässä olisi muistutettava kuluttajia, että he hyötyvät myös lakisäateisistä virhevastuusta.

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/ETY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/882, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70).

- (27) Viimeaikaisista raporteista on ilmennyt, että kuluttajat eivät useinkaan ole tietoisia direktiivin (EU) 2019/771 mukaisista lakisääteisistä oikeuksistaan. Sen vuoksi yhdenmukaistetussa ilmoituksessa olisi oltava kuluttajille suunnattu maininta lakisääteisen virhevastuun olemassaolosta ja sen pääkohdista, mukaan lukien sen kahden vuoden vähimmäiskesto ja yleinen viittaus mahdollisuuteen, että lakisääteisen virhevastuun kesto voi kansallisen lainsäädännön nojalla olla tätä pidempi. Näin vältetään mahdollinen sekaannus kaupallista kestävyystakuuta koskevien tietojen kanssa.
- (28) Yhdenmukaistettu merkintä olisi esitettävä helposti havaittavasti ja sitä olisi käytettävä siten, että kuluttajat voivat helposti tunnistaa tavarat, joille tuottaja tarjoaa ilman lisäkustannuksia koko tavarankattavan yli kahden vuoden pituisen kaupallisen kestävyystakuun, esimerkiksi esittämällä merkintä suoraan tietyn tavarankattavassa pakkauksessa, sijoittamalla merkintä helposti havaittavasti hyllyyn, johon tällaisen takuun kattamat tavarat sijoitetaan, tai verkkomyynnin tapauksessa sijoittamalla merkintä suoraan tavarankuvan viereen. Tällaisia kaupallisia kestävyystakuita tarjoavat tuottajat voivat itse sijoittaa yhdenmukaistetun merkinnän suoraan tiettyyn tavarankattavaan tai sen pakkaukseen saadakseen kaupallista etua. Elinkeinonharjoittajien olisi varmistettava, että yhdenmukaistettu merkintä on selvästi näkyvissä. Yhdenmukaistetussa ilmoituksessa olisi puolestaan oltava kuluttajille suunnattu yleinen muistutus kaikkiin tavaroihin direktiivin (EU) 2019/771 mukaisesti sovellettavasta lakisääteisestä virhevastuusta. Yhdenmukaistettu ilmoitus olisi esitettävä helposti havaittavasti, esimerkiksi myymälän seinään kassojen läheisyyteen huomiota herättävällä tavalla kiinnitetyssä julisteessa tai, jos kyseessä on verkkomyynti, yleisenä muistutuksena tavaroita myyvän elinkeinonharjoittajan verkkosivustolla.
- (29) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa yhdenmukaistetun merkinnän ja yhdenmukaistetun ilmoituksen ulkoasun ja sisällön osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁵⁾ mukaisesti.
- (30) Kun otetaan huomioon direktiivissä (EU) 2019/771 säädetty lakisääteisen virhevastuun kahden vuoden vähimmäisaika ja se tosiasia, että monet tuotteiden viat ilmenevät kyseisen ajan jälkeen, elinkeinonharjoittajan velvollisuutta ilmoittaa kuluttajille tuottajan kaupallisen kestävyystakuun olemassaolosta ja kestosta käyttäen yhdenmukaistettua merkintää olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin kaupallisiin kestävyystakuihin, jotka ovat voimassa pidempään kuin kaksi vuotta. Lisäksi yhdenmukaistetun merkinnän olisi myös muistutettava kuluttajia lakisääteisen virhevastuun olemassaolosta.
- (31) Jotta kuluttajien olisi helpompi tehdä perusteltu kaupallinen ratkaisu vertaillessaan tavaroita ennen sopimuksen tekemistä, elinkeinonharjoittajien olisi ilmoitettava kuluttajille tuottajan kaupallisen kestävyystakuun olemassaolosta ja kestosta koko tavarankattavan eikä vain tavarankattavien osien osalta.
- (32) Tuottajan ja myyjän olisi voitava edelleen vapaasti tarjota muita kaupallisia takuita ja kaupanteon jälkeisiä palveluja. Kuluttajalle muista kaupallisista takuista tai palveluista annetut tiedot eivät kuitenkaan saisi aiheuttaa kuluttajalle sekaannusta sellaisen kaupallisen kestävyystakuun olemassaolon ja keston suhteen, jonka tuottaja tarjoaa ilman lisäkustannuksia, joka kattaa koko tavarankattavan ja joka on voimassa yli kaksi vuotta ja josta käytetään yhdenmukaistettua merkintää.
- (33) Jotta kuluttajat voivat tehdä paremmin perusteltuja päätöksiä ja jotta voidaan edistää tuottajien välistä kilpailua digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden kestävydestä, kyseisiä tavaroita myyvien elinkeinonharjoittajien olisi ilmoitettava kuluttajille joko ajanjaksona tai päivämääränä ilmaistu vähimmäisaika, jona tuottaja sitoutuu toimittamaan ohjelmistopäivityksiä tällaisille tavaroille. Samoin digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja tarjoavien elinkeinonharjoittajien olisi ilmoitettava kuluttajille vähimmäisaika, jona digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tarjoaja sitoutuu toimittamaan ohjelmistopäivityksiä, mukaan lukien turvapäivitykset, jotka ovat tarpeen digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen pitämiseksi sopimuksenmukaisina. Tällä velvollisuudella

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

olisi varmistettava, että kuluttajat saavat nämä tiedot yksinkertaisella ja selkeällä tavalla, jotta he voivat vertailla eri vähimmäisaikoja. Tällä ei rajoiteta unionin oikeudessa, erityisesti direktiiveissä (EU) 2019/770 ja (EU) 2019/771 ja soveltuvin osin tuotekohtaisessa unionin oikeudessa, vahvistettujen velvoitteiden soveltamista. Ohjelmistopäivityksiä koskevat tiedot olisi annettava tavalla, joka ei ole direktiivin 2005/29/EY mukaan harhaanjohtava. Elinkeinonharjoittajat olisi veloitettava antamaan nämä tiedot ainoastaan, jos tuottaja tai palveluntarjoaja on asettanut ne saataville.

- (34) Ennen kuin kuluttaja tulee sidotuksi sopimukseen, elinkeinonharjoittajat ovat direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 6 artiklan 1 kohdan m alakohdan nojalla velvollisia antamaan kuluttajille tiedot kaupanteon jälkeisten palvelujen olemassaolosta ja ehdoista, mukaan lukien korjauspalvelut, jos tällaisia palveluja on tarjolla. Jotta kuluttajat voisivat tehdä perustellun kaupallisen ratkaisun ja valita helpommin korjattavia tavaroita, elinkeinonharjoittajien olisi tapauksen mukaan lisäksi, ennen kuin kuluttaja tulee sidotuksi sopimukseen, ilmoitettava tavarankorjattavuuspistemäärä, jonka tuottaja on toimittanut ja joka on vahvistettu unionin tasolla.
- (35) Sen varmistamiseksi, että kuluttajat ovat asianmukaisesti tietoisia ostamiensa tavaroiden korjattavuudesta, jos korjattavuuspistemäärää ei ole vahvistettu unionin tasolla, elinkeinonharjoittajien olisi annettava tuottajan saataville asettamat muut korjausta koskevat tiedot, kuten tiedot sellaisten varaosien saatavuudesta, arvioituista kustannuksista ja tilausmenettelystä, jotka ovat tarpeen tavaroiden pitämiseksi sopimuksenmukaisina, korjaus- ja huolto-ohjeiden saatavuudesta sekä korjaamiseen liittyvistä rajoituksista.
- (36) Elinkeinonharjoittajien olisi annettava kuluttajille yhdenmukaistettu merkintä, tietoja päivitysten toimittamisen vähimmäisajasta ja muut korjaustiedot kuin korjattavuuspistemäärä, jos tuottaja tai digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tarjoaja asettaa asiaankuuluvat tiedot saataville ja tämä on eri toimija kuin elinkeinonharjoittaja. Erityisesti tavaroiden osalta elinkeinonharjoittajan olisi välitettävä kuluttajille tiedot, jotka tuottaja on antanut elinkeinonharjoittajalle tai jotka tuottaja on muutoin aikonut asettaa helposti kuluttajan saataville ennen sopimuksen tekemistä ilmoittamalla ne itse tuotteessa, sen pakkauksessa tai tunnisteissa ja merkinnöissä, joihin kuluttaja tavallisesti tutustuu ennen sopimuksen tekemistä. Elinkeinonharjoittajaa ei pitäisi vaatia aktiivisesti etsimään tällaisia tietoja tuottajalta hakemalla niitä esimerkiksi tuotekohtaisilta verkkosivustoilta. Olisi myös tuottajien edun mukaista toimittaa tällaiset tiedot proaktiivisesti saadakseen kaupallista etua.
- (37) Elinkeinonharjoittajien olisi tarvittaessa ilmoitettava kuluttajille saatavilla olevista ympäristöystävällisistä toimitusvaihtoehdoista, kuten tavaroiden toimittamisesta tavarapyörällä tai sähkökäyttöisellä jakelujoneuvolla, tai mahdollisuudesta lähetyksen yhdistämiseen.
- (38) Jos sähköisessä muodossa tehtävässä etäsopimuksessa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus, elinkeinonharjoittajan olisi ilmoitettava kuluttajalle yhdenmukaistetusta merkinnästä, jos sellainen on saatavilla, selvästi ja helposti havaittavasti ja välittömästi ennen kuin kuluttaja tekee tilauksen, sen varmistamiseksi, että kuluttaja ottaa kyseiset tiedot huomioon.
- (39) Direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU olisi edelleen toimittava "turvaverkkona", jolla varmistetaan, että kuluttajansuojan korkea taso voidaan säilyttää kaikilla aloilla täydentämällä alakohtaista ja tuotekohtaista unionin oikeutta, jota sovelletaan ristiriitatilanteessa.
- (40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli mahdollistaa kuluttajille paremmin perustellut kaupalliset ratkaisut kestävän kulutuksen edistämiseksi, poistaa menettelyjä, jotka aiheuttavat vahinkoa kestävälle taloudelle ja estävät kuluttajia tekemästä kestäviä kulutusvalintoja, ja varmistaa kuluttajia koskevan unionin oikeudellisen kehityksen parempi ja johdonmukainen soveltaminen, vaan ne voidaan ongelman unionin laajuuden luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (41) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁶⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (42) Tämän direktiivin asianmukaisen soveltamisen helpottamiseksi on tärkeää, että komissio pitää direktiivejä 2005/29/EY ja 2011/83/EU koskevat ohjeasiakirjat ajan tasalla siten, että niissä otetaan huomioon tämän direktiivin sisältö,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2005/29/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2005/29/EY seuraavasti:

1) muutetaan 2 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

"c a) "tavarama" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771 (*) 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä tavaraa;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavara- ja palvelukaupasta koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).";

b) lisätään alakohtat seuraavasti:

"o) "ympäristövaihtamällä" kaupallisen viestinnän yhteydessä missä tahansa muodossa esitettyä viestiä tai esitystä, joka ei ole unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön nojalla pakollinen, mukaan lukien teksti, kuvallinen, graafinen tai symbolinen esitys kuten merkinnät, markkinointinimet, yritysten nimet tai tuotenimet, ja jossa todetaan tai annetaan ymmärtää, että tuotteella, tuoteluokalla, tuotemerkillä tai elinkeinonharjoittajalla on myönteinen vaikutus tai ei ole lainkaan vaikutusta ympäristöön tai että se vahingoittaa ympäristöä vähemmän kuin muut tuotteet, tuoteluokat, tuotemerkit tai elinkeinonharjoittajat taikka että sen vaikutus on ajan kuluessa parantunut;

p) "yleisellä ympäristövaihtamällä" mitä tahansa kestävyysmerkintään sisältyvätöntä, kirjallisessa tai suullisessa muodossa, myös audiovisuaalisissa viestintävälineissä esitettyä ympäristövaihtamää, jota ei eritellä selvästi ja helposti havaittavasti samassa välineessä;

q) "kestävyysmerkinnällä" mitä tahansa vapaaehtoista julkista tai yksityistä luotettavuusmerkintää, laatumerkintää tai vastaavaa, jonka tarkoituksena on erottaa tuote, prosessi tai yritys muista ja edistää sen myyntiä viittaamalla sen ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyviin ominaisuuksiin tai molempiin ja joka ei ole mikään unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön nojalla vaadittu pakollinen merkintä;

r) "sertifiointijärjestelmällä" kolmannen osapuolen varmennusjärjestelmää, jolla todistetaan, että tuote, prosessi tai yritys täyttää tietyt vaatimukset, joka mahdollistaa vastaavan kestävyysmerkinnän käytön ja jonka ehdot, mukaan lukien sen vaatimukset, ovat julkisesti saatavilla ja täyttävät seuraavat kriteerit:

i) järjestelmä on avoin läpinäkyvin, oikeudenmukaisin ja syrjimättömin ehdoin kaikille elinkeinonharjoittajille, jotka ovat halukkaita ja kykeneviä noudattamaan järjestelmän vaatimuksia;

ii) järjestelmän omistaja laatii järjestelmän vaatimukset kuullen asiaankuuluvia asiantuntijoita ja sidosryhmiä;

⁽¹⁶⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- iii) järjestelmässä vahvistetaan menettelyt sen varalta, että järjestelmän vaatimuksia ei noudateta, ja säädetään kestävyysmerkinnän peruuttamisesta tai käytön keskeyttämisestä elinkeinonharjoittajalta, jos elinkeinonharjoittaja ei noudata järjestelmän vaatimuksia; ja
- iv) sen valvontaan, että elinkeinonharjoittaja noudattaa järjestelmän vaatimuksia, sovelletaan objektiivista menettelyä, ja valvonnasta vastaa kolmas osapuoli, jonka pätevyys ja riippumattomuus sekä järjestelmän omistajasta että elinkeinonharjoittajasta perustuvat kansainvälisiin, unionin tai kansallisiin standardeihin ja menettelyihin;
- s) ”tunnustetulla erinomaisella ympäristösuojelullisella tasolla” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 66/2010 (*) mukaista tai jäsenvaltioissa virallisesti tunnustettujen kansallisten tai alueellisten EN ISO 14024-standardin mukaisten tyyppin I ympäristömerkkijärjestelmien mukaista ympäristösuojelullista tasoa tai muun sovellettavan unionin oikeuden mukaista parasta ympäristösuojelullista tasoa;
- t) ”kestävyydellä” direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 13 alakohdassa määriteltyä kestävyyttä;
- u) ”ohjelmistopäivityksellä” päivitystä, joka on tarpeen digitaalisia elementtejä, digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja sisältävien tavaroiden säilyttämiseksi sopimuksenmukaisina Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/770 (**) ja direktiivin (EU) 2019/771 mukaisesti, mukaan lukien turvapäivitys, tai toimivuuspäivitystä;
- v) ”kuluvalle osalla” tavaran osaa, jota käytetään toistuvasti ja joka on vaihdettava tai jota on hankittava lisää, jotta tavara toimisi tarkoitettulla tavalla;
- w) ”toimivuudella” direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä toimivuutta;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1).”

2) muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) tuotteen pääominaisuudet, kuten sen saatavuus, edut, riskit, suorittaminen, koostumus, ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvät ominaisuudet, lisävarusteet, kiertotalousnäkökohdat, kuten kestävyys, korjattavuus tai kierrätettävyys, myynninjälkeinen asiakastuki ja valitusten käsittely, valmistus- tai suoritustapa ja -ajankohta, toimitus, käyttökelpoisuus, käyttötarkoitus, määrä, tuote-erittely, maantieteellinen tai kaupallinen alkuperä tai tulokset, joita sitä käyttämällä odotetaan saavutettavan, taikka tuotteelle tehtyjen testien tai tarkastusten tulokset ja olennaiset piirteet;”

b) lisätään 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”d) tulevaa ympäristösuojelullista tasoa koskevan ympäristövaittämän esittäminen ilman selkeitä, objektiivisia sekä julkisesti saatavilla ja todennettavissa olevia sitoumuksia, jotka esitetään yksityiskohtaisessa ja realistisessa täytäntöönpanosuunnitelmassa, joka sisältää mitattavissa olevia ja aikasidonnaisia tavoitteita ja muita sen täytäntöönpanon tueksi tarvittavia merkityksellisiä tekijöitä, kuten resurssien kohdentaminen, ja jonka todentaa säännöllisesti riippumaton ulkopuolinen asiantuntija, jonka havainnot asetetaan kuluttajien saataville;

e) sellaisten etujen mainostaminen kuluttajille, joilla ei ole merkitystä ja jotka eivät johdu mistään tuotteen tai yrityksen ominaisuudesta.”

3) lisätään 7 artiklaan kohta seuraavasti:

”7. Jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa palvelua, joka vertailee tuotteita ja antaa kuluttajalle tietoa tuotteiden tai niiden toimittajien ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvistä ominaisuuksista tai kiertotalousnäkökohdista, kuten kestävyydestä, korjattavuudesta tai kierrätettävydestä, olennaisina tietoina pidetään tietoja vertailumenetelmästä, vertailukohteena olevista tuotteista ja näiden tuotteiden toimittajista sekä käytettävistä toimenpiteistä tietojen pitämiseksi ajan tasalla.”

- 4) muutetaan liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Direktiivin 2011/83/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2011/83/EU seuraavasti:

- 1) lisätään 2 artiklaan alakohdat seuraavasti:

- ”14 a) ’kaupallisella kestävyystakuulla’ direktiivin (EU) 2019/771 17 artiklassa tarkoitettua tuottajan kaupallista kestävyystakuuta, jonka mukaan tuottaja on vastuussa suoraan kuluttajalle tavarankorjauksesta tai vaihtamisesta koko kaupallisen kestävyystakuun voimassaoloajan direktiivin (EU) 2019/771 14 artiklan mukaisesti, jos tavarat eivät säilytä kestävyytään;
- 14 b) ’kestävyydellä’ direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 13 alakohdassa määriteltyä kestävyyttä;
- 14 c) ’tuottajalla’ direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä tuottajaa;
- 14 d) ’korjattavuuspistemäärällä’ pistemäärää, joka ilmaisee tavarankorjattavuuden ja joka perustuu unionin tasolla vahvistettuihin yhdenmukaistettuihin vaatimuksiin;
- 14 e) ’ohjelmistopäivityksellä’ maksutonta päivitystä, myös turvapäivitystä, joka on tarpeen digitaalisia elementtejä, digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja sisältävien tavaroiden säilyttämiseksi sopimuksenmukaisina direktiivien (EU) 2019/770 ja (EU) 2019/771 mukaisesti;”

- 2) muutetaan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- a) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) muistutus tavaroiden lakisääteisen virhevastuun olemassaolosta ja sen pääkohdista, mukaan lukien sen direktiivissä (EU) 2019/771 säädetty kahden vuoden vähimmäisaika, helposti havaittavasti käyttäen tämän direktiivin 22 a artiklassa tarkoitettua yhdenmukaistettua ilmoitusta;”

- b) lisätään alakohdat seuraavasti:

- ”e a) jos tuottaja tarjoaa kuluttajalle ilman lisäkustannuksia koko tavarankorjauksen kattavan ja yli kahden vuoden pituisen kaupallisen kestävyystakuun ja asettaa kyseiset tiedot elinkeinonharjoittajan saataville, tieto siitä, että kyseisellä tavaralla on tällainen takuu, sen kesto ja muistutus lakisääteisen virhevastuun olemassaolosta, helposti havaittavasti käyttäen 22 a artiklassa tarkoitettua yhdenmukaistettua merkintää;
- e b) muistutus digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen lakisääteisen virhevastuun olemassaolosta;
- e c) tapauksen mukaan maininta kaupanteon jälkeisten palvelujen ja kaupallisten takuiden olemassaolosta ja ehdoista;
- e d) digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen osalta joko ajanjaksona tai päivämääränä ilmaistu vähimmäisaika, jona tuottaja tai palveluntarjoaja toimittaa ohjelmistopäivityksiä, jos tuottaja tai palveluntarjoaja asettaa tiedot elinkeinonharjoittajan saataville;”

- c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”i) tapauksen mukaan tavaroiden korjattavuuspistemäärä;

j) jos i alakohtaa ei voida soveltaa ja jos tuottaja asettaa tiedot elinkeinonharjoittajan saataville, tiedot sellaisten varaosien saatavuudesta, arvioituista kustannuksista ja tilausmenettelystä, jotka ovat tarpeen tavaroiden säilyttämiseksi sopimuksenmukaisina, korjaus- ja huolto-ohjeiden saatavuudesta sekä korjaamiseen liittyvistä rajoituksista.”

3) muutetaan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) maksuihin, toimitukseen, mukaan lukien ympäristöystävälliset toimitusvaihtoehdot, jos niitä on saatavilla, ja sopimuksen täyttämiseen liittyvät järjestelyt, määräaika, johon mennessä elinkeinonharjoittaja sitoutuu toimittamaan tavarain tai suorittamaan palvelun, sekä tapauksen mukaan elinkeinonharjoittajan valitusten käsittelyihin soveltuva käytäntö;”

b) korvataan l alakohta seuraavasti:

”l) muistutus tavaroiden lakisääteisen virhevastuun olemassaolosta ja sen pääkohdista, mukaan lukien sen direktiivissä (EU) 2019/771 säädetty kahden vuoden vähimmäisaika, helposti havaittavasti käyttäen tämän direktiivin 22 a artiklassa tarkoitettua yhdenmukaistettua ilmoitusta;”

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”l a) jos tuottaja tarjoaa kuluttajalle ilman lisäkustannuksia koko tavarain kattavan ja yli kahden vuoden pituisen kaupallisen kestävyystakuun ja asettaa kyseiset tiedot elinkeinonharjoittajan saataville, tieto siitä, että kyseisellä tavaralla on tällainen takuu, sen kesto ja muistutus lakisääteisen virhevastuun olemassaolosta, helposti havaittavasti käyttäen 22 a artiklassa tarkoitettua yhdenmukaistettua merkintää;

l b) muistutus digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen lakisääteisen virhevastuun olemassaolosta;

l c) digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen osalta joko ajanjaksona tai päivämääränä ilmaistu vähimmäisaika, jona tuottaja tai palveluntarjoaja toimittaa ohjelmistopäivityksiä, jos tuottaja tai palveluntarjoaja asettaa tiedot elinkeinonharjoittajan saataville.”

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

”u) tapauksen mukaan tavaroiden korjattavuuspistemäärä;

v) jos u alakohtaa ei voida soveltaa ja jos tuottaja asettaa tiedot elinkeinonharjoittajan saataville, tiedot sellaisten varaosien saatavuudesta, arvioiduista kustannuksista ja tilausmenettelystä, jotka ovat tarpeen tavaroiden säilyttämiseksi sopimukseen mukaisina, korjaus- ja huolto-ohjeiden saatavuudesta sekä korjaamiseen liittyvistä rajoituksista.”

4) korvataan 8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Jos sähköisessä muodossa tehtävässä etäsopimuksessa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus, elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava kuluttajalle selvästi ja helposti havaittavasti ja välittömästi ennen kuin kuluttaja tekee tilauksensa 6 artiklan 1 kohdan a, e, l a, o ja p alakohdassa säädettyt tiedot.”

5) lisätään V lukuun artikla seuraavasti:

”22 a artikla

Yhdenmukaistettu ilmoitus ja yhdenmukaistettu merkintä

1. Sen varmistamiseksi, että kuluttajat saavat riittävästi tietoa ja voivat helposti ymmärtää oikeutensa kaikkialla unionissa, annettaessa tietoja 5 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 6 artiklan 1 kohdan l alakohdan nojalla on käytettävä yhdenmukaistettua ilmoitusta ja annettaessa tietoja 5 artiklan 1 kohdan e a alakohdan ja 6 artiklan 1 kohdan l a alakohdan nojalla on käytettävä yhdenmukaistettua merkintää.

2. Komissio määrittää viimeistään 27 päivänä syyskuuta 2025 täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitettua yhdenmukaistettua ilmoituksen ulkoasun ja sisällön.

3. Yhdenmukaistetun ilmoituksen on sisällettävä lakisääteisen virhevastuun pääkohdat, mukaan lukien sen direktiivissä (EU) 2019/771 säädetty kahden vuoden vähimmäiskesto ja yleinen viittaus mahdollisuuteen, että lakisääteisen virhevastuun kesto on kansallisen lainsäädännön nojalla tätä pidempi.

4. Komissio määrittää viimeistään 27 päivänä syyskuuta 2025 täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitetun yhdenmukaistetun merkinnän ulkoasun ja sisällön.
 5. Yhdenmukaistetun ilmoituksen ja yhdenmukaistetun merkinnän on oltava kuluttajien kannalta helposti tunnistettavissa ja ymmärrettävissä sekä elinkeinonharjoittajien kannalta helposti käytettävissä ja jäljennettävissä.
 6. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 27 a artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”
- 6) lisätään artikla seuraavasti:

”27 a artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

3 artikla

Komission suorittama raportointi ja uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään 27 päivänä syyskuuta 2031 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

Kyseiseen kertomukseen on sisällytettävä arvio siitä, miten tämä direktiivi on parantanut kuluttajien oikeuksia, ja erityisesti siitä, kuinka tehokkaasti yhdenmukaistetun merkinnän ja yhdenmukaistetun ilmoituksen avulla on onnistuttu parantamaan kaupallisten kestävyystakuiden saatavuutta ja kuluttajien ymmärrystä niistä sekä kuluttajien tietoisuutta oikeuksistaan lakisääteisen virhevastuun nojalla. Lisäksi kertomuksessa on arvioitava tämän direktiivin yleistä vaikutusta siihen, missä määrin kuluttajat osallistuvat vihreään siirtymään, ja sen vaikutusta elinkeinonharjoittajiin.

Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä asiaankuuluvat lainsäädäntöehdotukset.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 27 päivänä maaliskuuta 2026. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 27 päivästä syyskuuta 2026.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*5 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*6 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 28 päivänä helmikuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
R. METSOLA

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. MICHEL

LIITE

Muutetaan direktiivin 2005/29/EY liite I seuraavasti:

- 1) lisätään kohta seuraavasti:
 - ”2 a) Sellaisen kestävyysmerkinnän esittäminen, joka ei perustu sertifiointijärjestelmään tai jota viranomaiset eivät ole vahvistaneet.”
- 2) lisätään kohdat seuraavasti:
 - ”4 a) Sellaisen yleisen ympäristöväättämän esittäminen, jonka osalta elinkeinonharjoittaja ei pysty osoittamaan tunnustettua erinomaista ympäristönsuojelullista tasoa, joka on merkityksellinen väittämän kannalta.
 - 4 b) Ympäristöväättämän esittäminen koko tuotteesta tai elinkeinonharjoittajan koko yrityksestä, jos väittäjä koskee vain tuotteen tiettyä osaa tai elinkeinonharjoittajan yrityksen tiettyä toimintaa.
 - 4 c) Kasvihuonekaasupäästöjen kompensointiin perustuva väite, että tuotteella on kasvihuonekaasupäästöjen osalta neutraali, tavanomaista vähäisempi tai myönteinen vaikutus ympäristöön.”
- 3) lisätään kohta seuraavasti:
 - ”10 a) Sellaisten vaatimusten esittäminen elinkeinonharjoittajan tarjouksen ominaisena piirteenä, jotka on lailla asetettu kaikille kyseiseen tuoteluokkaan kuuluville tuotteille unionin markkinoilla.”
- 4) lisätään kohdat seuraavasti:
 - ”23 d) Tiedon pidättäminen kuluttajalta siitä, että ohjelmistopäivitys vaikuttaa kielteisesti digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden toimintaan tai digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen käyttöön.
 - 23 e) Ohjelmistopäivityksen esittäminen välttämättömänä, jos se ainoastaan parantaa toiminnallisia ominaisuuksia.
 - 23 f) Kaikki kaupallinen viestintä tavarasta, joka sisältää sen kestävyuden rajoittamiseksi käyttöön otetun ominaisuuden, jos tieto ominaisuudesta ja sen vaikutuksista tavarankestävyyteen on elinkeinonharjoittajan saatavilla.
 - 23 g) Perätön väite, jonka mukaan tavaralla on tavanomaisissa käyttöolosuhteissa tietty kestävyys käyttöajan tai -asteen osalta.
 - 23 h) Tavarankorjauskelppoisuus, vaikka se ei ole korjattavissa.
 - 23 i) Kuluttajan kannustaminen korvaamaan tavarankulut osat tai hankkimaan niitä lisää aikaisemmin kuin teknisistä syistä on välttämätöntä.
 - 23 j) Tiedon pidättäminen siitä, että tavarankäyttö heikkenee, kun käytetään kuluvia osia, varaosia tai tarvikkeita, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut, tai perätön väite, että tällaista heikkenemistä tapahtuisi.”